

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109201938
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5109201938.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., J. XX, zastúpená Advokátska kancelária Škamla, s.r.o. so sídlom Žilina, Makovického 15, proti odporcovi: W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., G. XX/X, zastúpená JUDr. Valériou Cechovou, advokátkou so sídlom H., U. X, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2C/16/2009-332 zo dňa 05.08.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zrušil podielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporkyne k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. M., zapísaným na LV č. XXX Okresného úradu, katastrálneho odboru Žilina ako parcela CKN 48/8 o výmere 288 m² - zastavané plochy a nádvoria a rodinný dom č. súpisné XX (na parcele 48/8). Zároveň súd určil, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou novovzniknutých parciel CKN 48/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 66 m², parcely CKN 48/21 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 78 m² v kat. úz. M. podľa geometrického plánu 13/2011, ktorý je súčasťou znaleckého posudku Ing. Jozefa Bujňáka z 27.09.2011 a súčasťou rozsudku. Súd tiež nariadil navrhovateľke na vlastné náklady v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku obnoviť dodávku vody do rodinného domu zatiaľ bez súpisného čísla, postaveného na novovytvorenej parcele CKN 48/22 v kat. úz. M.. Ďalej súd určil, že navrhovateľka a odporkyňa sú spoluvlastníčkami novovzniknutej nehnuteľnosti - rodinného domu č. súpisné XX, postaveného na parcele CKN č. 48/21 v kat. úz. M. podľa geometrického plánu č. 13/2011, každá v 1/2-ici. Súd ďalej určil, že odporkyňa je výlučnou vlastníčkou novovzniknutých parciel CKN č. 48/22 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 65 m², parcely CKN č. 48/23 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 79 m² a novovzniknutej nehnuteľnosti - rodinného domu bez súpisného čísla v kat. úz. M. podľa geometrického plánu č. 13/2011, ktorý je súčasťou znaleckého posudku Ing. Bujňáka z 27.09.2011 a súčasťou rozsudku. Súd tiež zriadil vecné bremeno - právo vstupu za účelom užívania a údržby a prípadných oprav septiku a vodovodnej prípojky, umiestnených na parcele CKN č. 48/8 na ťarchu vlastníka pozemkov parc. č. CKN 48/21 a CKN č. 48/8 v prospech vlastníka rodinného domu nezapísaného v KN, postavného na zameranej parc. č. 48/8 a pozemkov - parc. č. CKN 48/22 a CKN č. 48/23 v kat. úz. M. podľa GP č. 13/2011. O trovách konania rozhodol tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke polovicu trov za podaný návrh v sume 201,00 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľku a odporkyňu zaviazal k povinnosti uhradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Žilina vedeného v Štátnej pokladnici Bratislava trovy znaleckého dokazovania, každú vo výške po 261,00 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia. O zvyšných trovách znaleckého dokazovania si vyhradil rozhodnutie na osobitné uznesenie vydané po právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie vo veci samej zdôvodnil s poukazom na ust. § 141 ods. 1 a § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. § 151n Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že navrhovateľka sa domáhala zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam v kat. úz. M., ktoré majú predstavovať

rodinný dom s príslušenstvom a pozemkami, pričom podľa listu vlastníctva je spoluvlastníčkou v 1/2-ici a odporkyňa spoluvlastníčkou tiež v 1/2-ici. O zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva žiadala z dôvodov nemožnosti dohodnúť sa o rozhodovaní s hospodárením so spoločnou vecou, ako aj ohľadom opráv a úhrady nákladov týkajúcich sa užívania a držby spoločnej veci s druhou spoluvlastníčkou. Prvostupňový súd konštatoval, že v podstate medzi účastníkmi došlo k dohode vo veci zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva. Nedoriešená však ostala kanalizačná prípojka a užívanie septiku, resp. zabezpečenie prívodu vody do časti objektu užívaného odporkyňou. V tejto súvislosti súd pripustil protinávrh a aj v súlade s týmto potom rozhodol tak, že spoluvlastníctvo zrušil a zároveň určil výlučné vlastníctvo, resp. spoluvlastníctvo k veciam tak, ako uviedol vo výrokovej časti, resp. nariadil zabezpečiť dodávku vody do rodinného domu a zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve vstupu, za účelom užívania, údržby a opráv septiku, resp. vodovodnej prípojky. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na pomer úspechu účastníkov vo veci.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka. Prostredníctvom zástupcu napadla jednotlivé výroky (v poradí 3, 4, 5, 6 a 10) rozsudku z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Uviedla, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň namietala, že vo výrokovej časti rozsudku chýba výrok o zastavení konania o protinávrhu odporkyne. K jednotlivým napadnutým výrokom rozsudku uviedla, že výrok, ktorým jej súd nariadil obnoviť dodávku vody do rodinného domu bez súpisného čísla (časť užívaná odporkyňou), je plnenie takéhoto nariadenia z jej strany nemožné. Dodávka vody je výlučne v kompetencii organizácie, ktorá sa takouto činnosťou zaoberá - SEVAK. S touto organizáciou odporkyňa nemá uzatvorenú žiadnu zmluvu a nerealizuje voči tejto spoločnosti žiadne platby. Odporkyňa nebola majiteľkou ani spolumajiteľkou vodovodnej prípojky. Pripojenie odporkyne v zmysle rozhodnutia súdu by navyše bolo v rozpore so zákonom č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, v zmysle ktorého odberateľ nesmie bez súhlasu vlastníka verejného vodovodu využívať dodanú vodu z verejného vodovodu na iný ako zmluvne dohodnutý účel a ani odovzdať vodu ďalšiemu odberateľovi. Tiež o technickom riešení, umiestnení a parametroch vodovodnej prípojky, o mieste a spôsobe jej pripojenia na verejný vodovod a o umiestnení a technických podmienkach osadenia meradla na vodovodnej prípojke rozhoduje prevádzkovateľ verejného vodovodu. Z tohto dôvodu navrhovateľka nie je subjektom, ktorý by mohol odporkyňu pripojiť na dodávku vody. K ďalšiemu výroku, ktorým súd určil spoluvlastníctvo k rodinnému domu, súpisné č. XX odvolateľka uviedla, že k takémuto rozhodnutiu súd nemal žiadne odôvodnenie. Navrhovateľka podávala návrh na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu súpisné č. XX, kde v čase podania návrhu bola podielovou spoluvlastníčkou o veľkosti podielu 1/2-ice. Súd bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom zdôvodnil zvolený postup, rozhodol tak, že polovicu nehnuteľnosti určil do výlučného vlastníctva odporkyne a druhú polovicu do podielového spoluvlastníctva navrhovateľky a odporkyne. Z podielu odvolateľky o veľkosti 1/2-ice sa tak na tej istej nehnuteľnosti stala podielovou spoluvlastníčkou o podiele veľkosti 1/4-iny. O takomto rozdelení veci rozhodol súd bez toho, aby za znížený podiel určil finančnú náhradu. Odporkyňa na pozemku nikdy nezriadila vlastnú nehnuteľnosť, takáto nehnuteľnosť nie je ani zapísaná na liste vlastníctva. Spoločne s navrhovateľkou sa len podieľala na zhodnotení spoločnej nehnuteľnosti. Opakované tvrdenie odporkyne o tom, že je výlučnou vlastníčkou vedľajšej stavby je nepravdivé a odporkyňa ho nijakým spôsobom nepreukázala. Samotný znalec v znaleckom posudku rozdelil nehnuteľnosť na novšiu a staršiu časť, pričom navrhol, aby novšia časť bola určená odporkyni, čo sa aj stalo a staršia navrhovateľke, avšak túto časť súd určil do nového podielového spoluvlastníctva. Takýmto postupom a nezodôvodneným rozhodnutím ukrátil navrhovateľku súd na jej právach. Aj pri zriadení vecného bremena nepostupoval prvostupňový súd správne. Septik sa nachádza na pozemku vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky. Všetky poplatky spojené s riadnou prevádzkou uhrádza navrhovateľka, ako aj zabezpečuje jeho údržbu. Ohľadom tohto akákoľvek dohoda medzi navrhovateľkou a odporkyňou nie je možná. Navyše odporkyňa zamurovala prístup do časti spoločného rodinného domu, čo prinútilo navrhovateľku vybudovať si novú kúpeľňu. Aj z tohto pohľadu je potom požiadavka navrhovateľky, aby si odporkyňa vybudovala vlastný septik, oprávnená. Odvolateľka napadla aj výrok o trovách konania poukazujúc na podaný protinávrh zo strany odporkyne, kde žiadala zaplatiť 20.000,00 Eur, pričom súd o tomto návrhu, resp. o jeho späťvzati nerozhodol. Žiadala preto priznať náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolaciemu súdu vzhľadom na podané dôvody odvolania navrhla, aby rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zmenil, vyhovel jej návrhu a protinávrh odporkyne zamietol s tým, že by jej boli priznané trovy právneho zastúpenia.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu písomne vyjadrila odporkyňa.

Uviedla, že je výlučnou vlastníčkou polovice domu č. XX a pozemku parc. č. 48/8 v M. a výlučnou vlastníčkou stavby prestavanej z hospodárskej budovy vedľa domu č. XX s jej využitím na obytné účely. Táto stavba je oddelená samostatnou strechou a bola do nej včlenená jedna izba z domu č. XX o výmere 15m². Doklady o vlastníctve hospodárskej budovy boli predložené prvostupňovému súdu. Tiež nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že odporkyňa nikdy nebola majiteľkou ani spolumajiteľkou vodovodnej prípojky. Aj o tomto prvostupňovému súdu predložila doklady, ako aj doklady za úhradu vody, pokiaľ bola robená formou paušálu. Odporkyňa považuje za nespravodlivé, aby ona, ktorá s nebohým manželom vodovodnú prípojku vybudovali za vlastné prostriedky, iba za brigádnickej pomoci manžela navrhovateľky, mala teraz budovať novú vodovodnú prípojku. Nepravdivé sú tvrdenia aj ohľadom zlého stavu septiku, ako aj to, že jeho čistenie zabezpečovala navrhovateľka. Odporkyňa spochybnila aj tvrdenie navrhovateľky, že nehnuteľnosť zhodnocovali spoločne. Každý so svojimi rodinnými príslušníkmi zhodnocoval iba to, čo užíval, a to navrhovateľka časť pôvodného domu a odporkyňa celú novostavbu aj s jednou izbou z pôvodného domu. Čo sa týka protinávrhu na zaplatenie sumy vyrovnaní vo výške 20.000,00 Eur, tento bol vzatý z jej strany späť skôr, než o ňom súd rokoval. Z tohto dôvodu odporkyňa odmieta platiť v odvolaní uvedené trovy právneho zastúpenia navrhovateľky. Navrhla preto rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania v súlade s ust. § 214 O.s.p. postupom bez nariadenia pojednávania rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f,h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie vymedzuje súdu spôsob, akým je povinný zdôvodniť svoje rozhodnutie tak, aby jeho dôvody boli jasné a presvedčivé. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, keď sú právne závery v nesúlade s obsahom spisu a v ňom zistenými skutkovými okolnosťami, je také rozhodnutie v rozpore nielen s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., ale aj s § 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia má potom vždy za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred odvolacím súdom, lebo sa objektívne dostáva do situácie, keď nemôže svoje odvolanie zákonným spôsobom zdôvodniť (nevie, akými úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil), čo musí mať za následok vždy zrušenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní. Z práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že (ne)majú význam pre rozhodnutie vo veci samej.

Vychádzajúc z označených zákonných ustanovení a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné poukázať na to, že rozhodnutie prvostupňového súdu nevychádza z vyššie uvedených zásad. V rozhodnutí sú vymenované jednotlivé listinné dôkazy, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal, avšak ďalej nie je uvedené, ako jednotlivé dôkazy súd vyhodnotil, k akým záverom dospel a prečo rozhodol tak, ako to uviedol v jednotlivých výrokoch rozsudku. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, napadnutým rozhodnutím a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné. Je nepochybné, že svojim návrhom sa navrhovateľka domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k označeným nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. M.. Z jej podania, ako aj z predloženého listu vlastníctva mal súd preukázané, že je podielovou spoluvlastníčkou v 1/2-ici. Druhý podiel prináleží odporkyňi. Vo svojom návrhu tak označila navrhovateľka, čo má byť predmetom vypsoriadania podielového spoluvlastníctva a predniesla svoj návrh, ako by súd mal vo veci rozhodnúť. V priebehu prvostupňového konania súd „pripustil protinávrh“ odporkyne, z ktorého obsahu vyplýva, že je totožný s návrhom navrhovateľky, pokiaľ žiadala aj odporkyňa zrušiť podielové spoluvlastníctvo k totožným nehnuteľnostiam. Zároveň žiadala určiť, že je výlučnou vlastníčkou určitých nehnuteľností, ako aj návrh na zriadenie vecného bremena, resp. nariadenia povinnosti navrhovateľke spočívajúcej v obnovení dodávky vody do rodinného domu v kat. úz. M. na CKN parc. č. 48/22 (novovytvorený). Podľa názoru odvolacieho súdu súd pochybil, keď rozhodoval o „pripustení protinávrhu“, nakoľko v zmysle § 97 súd nerozhoduje o tom, či pripúšťa alebo nepripúšťa vzájomný návrh. Odstráni iba

prípadné nedostatky takéhoto návrhu a rozhodne, či takýto návrh vylučuje na samostatné konanie. Nie je vylúčené, ak sú splnené podmienky, aby o takomto vzájomnom návrhu odporcu rozhodoval súčasne s dovtedy prebiehajúcim konaním. Tu odvolací súd poukazuje na ust. § 112 O.s.p., v zmysle ktorého v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konania veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. K spojeniu veci tak dochádza aj úkonom účastníkov, pričom tento úkon mal účinky spojenia bez toho, aby o tom musel rozhodnúť súd. Je tomu tak vtedy, aj ak odporca podá vzájomný návrh. V prípade, že by pominuli dôvody na spojenie vecí, mohol by prvostupňový súd uznesením vzájomný návrh vylúčiť na samostatné konanie (vzájomný návrh podaný odporcom musí spĺňať všetky náležitosti riadneho návrhu podľa § 79 O.s.p. a zároveň ak nie je oslobodený, sa spolplatňuje). Prvostupňový súd tak mal posúdiť najmä podľa obsahu, či vzájomný návrh odporkyne je len jej vyjadrením a návrhom na postup pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, resp. je to osobitný vzájomný návrh, ktorým žiada odporca rozhodnúť o nejakých jeho právach alebo oprávneniach. Vzhľadom na obsah jeho vyjadrení v konaní a dôvody podania vzájomného návrhu sa mohlo jednať aj o určovaciu žalobu, nakoľko od počiatku odporkyňa tvrdila, že je vlastníčkou novo postavenej časti domu, keď poukazovala na to, že jej právny predchodca „dedil“ v celosti hospodársku budovu, prestavbou ktorej vznikla nová časť domu č. súpisné XX, resp. sa jedná o samostatnú stavbu, ku ktorej sa usilovala získať samostatné súpisné číslo. Napovedá tomu aj znenie výroku, keď odporkyňa žiadala určiť (určovacia žaloba), že je výlučnou vlastníčkou rodinného domu bez súpisného čísla v kat. úz. M. nachádzajúceho sa na označenej CKN parcele v zmysle geometrického plánu č. 13/2011. Vzhľadom na tieto skutočnosti si prvostupňový súd mal ujasniť, čo má byť predmetom zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva. Tvrdenia uvádzané navrhovateľkou sa nakoniec odrazili vo výroku súdu, keď rozhodol, že odporkyňa je výlučnou vlastníčkou novej časti domu (teda tej, kde tvrdila vo svojom vzájomnom návrhu, že je výlučnou vlastníčkou na základe dedenia) a v ďalšej časti (starej) domu je spoluvlastníčkou v 1/2-ici. Z rozhodnutia prvostupňového súdu, z jeho odôvodnenia nie je možné zistiť, z akého dôvodu súd určil, že navrhovateľka je výlučnou spoluvlastníčkou nejakej nehnuteľnosti a zároveň určoval, že je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti s navrhovateľkou a ani z ďalších výrokov nie je zrejmé, pokiaľ súd zriadil vecné bremeno, tak v akom rozsahu, čoho sa konkrétne vecné bremeno dotýka, aký je jeho obsah a z akého dôvodu vlastne súd pristúpil k takémuto riešeniu, keďže nie zrejmé, kto je vlastníkom septiku, keď tento podľa názoru odvolacieho súdu nie je samostatnou vecou, ale tvorí príslušenstvo k veci hlavnej (domu). V tejto súvislosti súd tiež nerozhodoval o ďalšom príslušenstve domu, keď účastníci spomínajú šopu, oplotenie. Z jednotlivých výrokov súdu tak nie je zrejmé, či určoval vlastníctvo k jednotlivým veciam, resp. vyporiadaval po zrušení spoluvlastníctvo účastníkov. Pokiaľ súd postupoval s poukazom na ust. § 142 Občianskeho zákonníka, je potrebné uviesť, že s povahou rozhodnutia súdu o zrušení spoluvlastníctva a o jeho vyporiadaní, cieľom ktorého je novým spôsobom upraviť určitý hmotnoprávny vzťah, ktorý v štádiu konania pred vydaním rozsudku neexistoval, súvisí aj nevyhnutnosť vyriešiť všetky otázky, ktoré sú medzi účastníkmi sporné a ktoré v rámci novej úpravy právneho vzťahu vyžadujú riešenie. Z tohto dôvodu v rámci zrušenia spoluvlastníctva možno vykonať aj vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, avšak len na základe návrhu účastníka alebo vzájomného návrhu. V tomto prípade prvostupňový súd akoby prihliadal na tvrdenia odporkyne, že nová časť nehnuteľnosti je v jej výlučnom vlastníctve, nakoľko vznikla prerobením hospodárskej budovy, ktorú v celosti zdedil jej manžel a právny predchodca. V odôvodnení rozhodnutia však nie je zrejmé, ako sa s takýmto tvrdením súd vysporiadal, odrazilo sa to však pri výroku, ktorým súd určil, že je výlučnou vlastníčkou tejto časti nehnuteľnosti. Pokiaľ sa týka zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva, je súd povinný postupovať podľa zákonom ustanoveného poriadka a nie je viazaný návrhmi ani vzájomnými návrhmi účastníkov konania, pokiaľ ide o formu vyporiadania podielového spoluvlastníctva, avšak môže takéto návrhy zobrať na vedomie, resp. ako na to poukázal v odôvodnení prvostupňový súd, že účastníci sa v podstate na zrušení a vyporiadaní dohodli, malo sa to odraziť pri forme rozhodnutia, kde je možné schváliť zmier. Pokiaľ súd rozhodoval autoritatívne a pristúpil k reálnej delbe a pokiaľ by predmetom zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva bol celý dom č. súpisné XX (stará aj nová časť), je potrebné presne špecifikovať, akým spôsobom (technickým) by došlo k reálnej delbe nehnuteľnosti, prípadne ktoré konkrétne časti (miestnosti, nebytový priestor) vytvoria jednotlivú novú vec.

Pretože so všetkými vyššie uvedenými skutočnosťami sa prvostupňový súd riadnym spôsobom nevysporiadal, vyznieva jeho rozhodnutie minimálne ako predčasné, bol nútený odvolací súd jeho rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že vo svojom zdôvodnení rozsudku prvostupňový súd sa vysporiada so všetkými tvrdeniami oboch účastníkov ohľadom rozsahu spoluvlastníctva, reálneho rozdelenia vecí, prípadne aj s vykonaním nevyhnutných

stavebných úprav (zriadenie vodovodnej a kanalizačnej prípojky), resp. vo finančnom vyrovnaní súvisiacim práve s týmito úpravami.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.